

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud: O. Cernei)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican)

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, prin intermediul reprezentantului Sorin Olaru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Firma de Producție și Comerț „Locus” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 18 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 04 aprilie 2016, Firma de Producție și Comerț „Locus” Societatea cu Răspundere Limitată (în continuare FPC „Locus” SRL) s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, prin hotărârea instanței de contencios administrativ a Curții de Apel Chișinău din 18.06.2007 Agenția Privatizare sau alt organ împuternicit a fost obligată să încheie cu FPC „Locus” SRL, în modul stabilit de Lege, contract de vânzare-cumpărare a încăperilor cu altă destinație decât cea locativă nr. 6-10, 11b, 20-22 cu suprafața totală de 195,2 m.p., situate în construcția nelocativă din str. Alba Iulia, 202, bloc 4, mun. Chișinău.

Prin încheierea 12-1117/08 din 03.09.2008, Oficiul de executare Centru a intentat procedura de executare a hotărârii enunțate, care nu a fost executată de debitorul Consiliul municipal Chișinău. La 05.11.2010 procedura de executare a fost transmisă biroului executorului judecătoresc Oleg Ungureanu după competență în legătură cu modificările în Codul de executare.

La cererea acestuia, prin încheierea din 13.06.2011, Curtea de Apel Chișinău a explicat hotărârea din 18.06.2007, indicând că Consiliul mun. Chișinău trebuie să

execute hotărârea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23.01.2014, menținută prin încheierea Curții Supremă de Justiție din 10.07.2014, s-a constatat ca fiind încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18.06.2007 și s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerul Finanțelor al RM în beneficiul FPC „Locus” SRL suma de 149864 lei cu titlu de prejudiciu material, exprimată prin valoarea chiriei achitată de Societate pârâtului începând cu 13.06.2011 și până în iunie 03.06.2013, data adresării în instanța de judecată. În perioada de la 03.06.2013, data constatării de către Curtea de Apel Chișinău a neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și până la 22.01.2016 Consiliul mun. Chișinău a refuzat în continuare să execute hotărârea instanței de judecată din 18.06.2007, fapt exprimat prin refuzul de a elibera actul de predare - primire a încăperilor, încasând ilegal în continuare pentru chirie suma de 46195,15 lei.

Precizează reclamantul că, Consiliul mun. Chișinău a executat definitiv hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18.06.2007 abia la data de 22.01.2016, ceea ce constituie o continuare a încălcării grave a neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, cauzându-i astfel un prejudiciu material în sumă 46195,15 lei prin încasarea ilegală a chiriei.

Indică reclamantul că, conform prevederilor Legii nr. 87 din 21.04.2011 sarcina probațiunii a faptului neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești îi revine Ministerului Justiției, iar reclamantul urmează a fi despăgubit atât material, cât și moral.

Consideră reclamantul că, în rezultatul neexecutării în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18.06.2007, societății i s-a cauzat un prejudiciu material exprimat prin faptul că au fost nevoiți, după constatarea de către Curtea de Apel Chișinău a neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, să achite lunar chiria Consiliului mun. Chișinău până la 02.11.2014, perioadă când încăperile trebuiau să fie transmise în proprietate privată.

Declară reclamantul că, urmare a neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești i s-a cauzat și un prejudiciu moral, care este exprimat prin suferințe psihice, retrairi și stări de stres timp îndelungat pe care l-a estimat în formă bănească în sumă de 30000 lei.

Solicită reclamantul constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18.06.2007; încasarea de la bugetul de stat în beneficiul FPC „Locus” SRL a prejudiciului material cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18.06.07 în sumă de 46195,15 lei și a prejudiciului moral în sumă de 30000 lei.

Prin încheierea din 11 mai 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-au atras, în proces, în calitate de intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău și executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie.

Prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Locus” SRL împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral; s-a constatat încălcarea dreptului FPC „Locus” SRL la executarea

în termen rezonabil a hotărârii irevocabile a Curții de Apel Chișinău din 18.06.2007 la cererea de chemare în judecată depusă de FPC „Locus” SRL împotriva Agenției Privatizării cu privire la recunoașterea refuzului ca ilegal de a emite actul administrativ; s-a încasat în beneficiul FPC „Locus” SRL din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, suma de 46195,15 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. În rest, s-a respins, ca neîntemeiată, pretenția FPC „Locus” SRL privind repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 18 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Ministerul Justiției al RM și s-a menținut hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

La 06 aprilie 2017, Ministerul Justiției al RM, prin intermediul reprezentantului Sorin Olaru, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar poziția părților la proces și a probelor anexate la materialele dosarului.

Indică recurentul că, din raportul motivat prezentat de Consiliul mun. Chișinău, se observă că reclamantul nu a manifestat un interes față de executare, deoarece, după cum menționează Consiliul mun. Chișinău, FPC „Locus” SRL nu a achitat datoria pentru locațiune în termenii stabiliți, însă era dator să achite locațiunea până la 23.05.2014, data când a fost autentificat contractul de vânzare-cumpărare. Deci, în acțiunile executorilor judecătorești nu persistă careva temeuri de tergiversare a executării hotărârii judecătorești vizate. Mai mult ca atât, au fost întreprinse și se întreprind în continuare toate măsurilor necesare privind executarea acesteia. În opinia sa, rolul creditorului (reclamanților în speță), în cadrul procedurii de executare nu se prezumă nu numai de a solicita urgentarea executării, dar în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (5) din Codul de executare, mai este și în a acorda executorului judecătoresc sprijin efectiv pentru aducerea la îndeplinire a executării silite, punându-i la dispoziție și mijloacele necesare în acest scop.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 18 ianuarie 2017, iar Ministerul Justiției al RM, prin intermediul reprezentantului Sorin Olaru, a declarat recurs la 06 aprilie 2017.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 09 martie 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d. 141), iar la materialele pricinii lipsesc date ce ar confirma recepționarea de către recurent a deciziei contestate.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, prin intermediul reprezentantului Sorin Olaru, împotriva deciziei din 18 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, prin intermediul reprezentantului Sorin Olaru,

și va casa decizia instanței de apel, cu restituirea pricinii la rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din materialele dosarului rezultă că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007, s-a obligat Agenția de Privatizare sau un alt organ împuternicit să încheie cu FPC „Locus” SRL, în modul stabilit de lege, contractul de vânzare-cumpărare a încăperilor cu altă destinație decât cea locativă nr. 6-10, 11b, 20-22 cu suprafața totală de 195,2 m.p., situate în construcția nelocativă din str. Alba Iulia 202, bloc 4, mun. Chișinău.

Ulterior, după devenirea irevocabilă a hotărârii judecătorești, Curtea de Apel Chișinău a eliberat reclamantului FPC „Locus” SRL documentul executoriu nr. 3-1597/07, care a fost prezentat spre executare Oficiului de Executare Centru mun. Chișinău la data de 25 august 2008.

În urma modificărilor operate la Codul de executare, procedura de executare intentată de Oficiul de Executare Centru mun. Chișinău a fost preluată de către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, care prin încheierea nr. 12-1117/08 din 03.09.2008, a primit spre executare documentul de executare menționat mai sus.

Prin încheierea din 13 iunie 2011, Curtea de Apel Chișinău a explicat că prin

sintagma „sau alt organ împuternicit” se subînțelege Comisia pentru privatizare a încăperilor nelocuibile, proprietate municipală dată în locațiune.

La data de 17 februarie 2012, FPC „Locus” SRL a înaintat în adresa Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale al Consiliului mun. Chișinău o cerere repetată privind permiterea privatizării spațiilor nelocative închiriate din str. Alba Iulia 202/4, mun. Chișinău cu suprafața de 195,2 m.p.

La data de 19 februarie 2015, documentul executoriu eliberat în temeiul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007, a fost strămutat de la executorul judecătoresc Oleg Ungureanu la executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie (f.d. 63-64).

La data de 23 mai 2014, între FPC „Locus” SRL și Consiliul mun. Chișinău a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a încăperilor cu altă destinație decât cea locativă nr. 6-10, 11b, 20-22 cu suprafața totală de 195,2 m.p., situate în construcția nelocativă din str. Alba Iulia 202, bloc 4, mun. Chișinău, iar la data de 22 ianuarie 2016, a fost semnat actul de predare – primire (f.d. 67-69).

Concomitent, se constată că, anterior, SRL „Locus” a mai depus o cerere de chemare în judecată privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești, iar prin decizia din 23 ianuarie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a recunoscut ca fiind încălcat dreptul al executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007 și s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul FPC „Locus” SRL suma de 149864 lei cu titlu de prejudiciu material. În rest, acțiunea a fost respinsă (f.d. 9-15).

Prin încheierea din 10 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al RM împotriva deciziei din 23 ianuarie 2014 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 17-21).

Înaintând prezenta acțiune, FPC „Locus” SRL a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil, precum și repararea prejudiciului material și moral.

Judecând cauza, atât instanța de fond, prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, cât și instanța de apel, prin decizia din 18 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, au ajuns la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Locus” SRL și de a constata încălcarea dreptului FPC „Locus” SRL la executarea în termen rezonabil a hotărârii irevocabile a Curții de Apel Chișinău din 18.06.2007, cu încasarea în beneficiul FPC „Locus” SRL din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, a sumei de 46195,15 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a cauzei. În rest, au respins, ca neîntemeiată, pretenția FPC „Locus” SRL privind repararea prejudiciului moral.

Întru susținerea concluziilor sale, instanțele de judecată au reținut ca fiind întemeiate pretențiile FPC „Locus” SRL cu privire încasarea prejudiciului material în sumă de 46195,15 lei, deoarece prejudiciul material solicitat constituie cheltuielile percepute de la reclamant pentru închirierea încăperilor nelocative amplasate în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 202, bloc 4, ceea ce se confirmă prin ordinele de plata anexate la materialele pricinii, iar veridicitatea acestora nu a fost infirmată de către părât.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluțiile date de către instanțele de judecată sunt pripite, deoarece au admis o examinare superficială și arbitrară a litigiului dedus judecătii, precum și au interpretat eronat materialul probator administrat în cauză.

Colegiul relevă că instanța de apel făcând referire la ordinele de plată, nu a verificat destinația plăților efectuate de către reclamant și nici nu a făcut o analiză amplă asupra sumelor solicitate cu titlu de prejudiciu material.

Astfel, Colegiul relevă că, conform ordinului de plată nr. 137 din 23 septembrie 2013 destinația plăților efectuate de FPC „Locus” SRL în sumă de 30818,79 lei constituie plata pentru chirie pentru lunile mai, iunie, iulie, august, septembrie 2013, conform contractului nr. 2/10/088 din 24 decembrie 2010.

Conform ordinului de plată nr. 132 din 04 septembrie 2013 destinația plăților efectuate de FPC „Locus” SRL în sumă de 6042,90 constituie plata pentru arenda încăperilor pentru luna aprilie 2013, conform contractului nr. 2/10/088 din 24 decembrie 2010, iar conform ordinului de plată nr. 175 din 06 decembrie 2013 destinația plăților efectuate de FPC „Locus” SRL în sumă de 4431,46 constituie plata pentru chirie pentru luna octombrie 2013, conform contractului nr. 2/10/088 din 24 decembrie 2010.

La fel, este de menționat că conform ordinului de plată nr. 139 din 23 septembrie 2013, destinația plăților efectuate de FPC „Locus” SRL constituie plata amenzii, conform scrisorii nr. 06-111/562 din 18 septembrie 2010.

În contextul dat, este de remarcat că destinația plăților efectuate de către FPC „Locus” SRL, conform ordinelor de plată menționate supra, sunt diferite. Or, aceste sume au fost percepute pentru închirierea încăperilor în baza contractului nr. 2/10/088 din 24 decembrie 2010, inclusiv și pentru achitarea unei amenzi stabilite prin scrisoarea nr. 06-111/562 din 18 septembrie 2010.

Însă, la materialele dosarului, contractul nr. 2/10/088 din 24 decembrie 2010 lipsește, respectiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a stabili obiectul actului juridic încheiat, condițiile și termenele lui.

Mai mult ca atât, în ordinele de plată prenotate nu se identifică asupra căror încăperi s-a efectuat plățile pentru arendă, or, în lipsa acestor mențiuni este imposibil de a determina valoarea exactă a prejudiciului material ce urmează a fi încasat în beneficiul FPC „Locus” SRL.

Concomitent, este de specificat că reclamantul în cererea de chemare în judecată a menționat că suma solicitată sub formă de prejudiciu material în mărime de 46195,15 lei constituie chiria încăperilor pentru perioada 03.06.2013 – 02.11.2014, însă din ordinele de plată anexate la dosar rezultă că FPC „Locus” SRL a achitat plata pentru chirie a încăperilor pentru lunile aprilie 2013 – octombrie 2013.

Astfel, Colegiul relevă că instanța de apel concluzionând asupra încasării prejudiciului material sub formă de cheltuieli pentru închirierea unor încăperi în mărime de 46195,15 lei, nu a supus aprecierii solicitările înaintate de reclamant în raport cu probele anexate în acest sens, în condițiile când din ordinele de plată anexate la dosar rezultă că atât destinația plăților, cât și perioada pentru care s-au efectuat aceste plăți sunt diferite.

Respectiv, din textul deciziei instanței de apel nu se deduce o ipoteză certă care ar demonstra verificarea legalității hotărârii instanței de fond privind dispunerea încasării prejudiciului material.

Prin urmare, Colegiul decelează ca întemeiate afirmațiile recurentului precum că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei la stabilirea cuantumului prejudiciului material dispus spre încasare.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că aceste aspecte necesită a fi verificate la rejudecarea pricinii, or, determinarea acestora reprezintă o circumstanță necesară examinării complete și obiectivă a pricinii, în condițiile când reclamantul pretinde la încasarea prejudiciului material rezultat din valoarea chiriei achitate de FPC „Locus” SRL pârâtului pentru perioada 03.06.2013 – 02.11.2014.

În consecință, Colegiul remarcă că instanța ierarhic inferioară la adoptarea soluției pe caz, urma a concluziona sub aspectul temeiniciei acțiunii rezultând din circumstanțele pricinii constatate, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, dar aceste aspecte au fost ignorate.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999, cauza Lebedinschi vs. Republica Moldova din 16 iunie 2015).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate *supra*, Colegiul conchide că examinarea pricinii în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet și evaziv.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea pricinii în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, prin intermediul reprezentantului Sorin Olaru, și de a casa integral decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei cerințelor, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, prin intermediul reprezentantului Sorin Olaru.

Se casează decizia din 18 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Firma de Producție și Comerț „Locus” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral, cu remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală